

КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА

**Факультет інформаційних технологій та управління
Кафедра управління**

*Збірник матеріалів
V Всеукраїнської науково-практичної
інтернет-конференції*

**“ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ УПРАВЛІНСЬКИХ
СИСТЕМ У СОЦІАЛЬНІЙ ТА ЕКОНОМІЧНІЙ
СФЕРАХ УКРАЇНИ: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА”**

2 грудня 2021 р.

Київ – 2021

*Рекомендовано до друку на засіданні Вченої ради
факультету інформаційних технологій та управління
Київського університету імені Бориса Грінченка
протокол № 11 від 15 грудня 2021 року*

Рецензенти:

Ільїч Л. М., д.е.н., доцент, завідувач кафедри управління;
Акіліна О. В., к.е.н., доцент; Краус К. М., к.е.н., доцент;
Гладкова В. М., д.пед.н., професор; Звонар В.П., д.е.н., доцент;
Штепа О. В., к.е.н., доцент; Панченко А. Г., к. н. держ. упр., доцент;
Кожем'якіна С. М., д.е.н., професор; Тимчик О. А., к.пед.н., доцент;
Яковенко І. В., к.е.н., доцент; Рябець К. А., д.ю.н., доцент;
Марухленко О. В., д. н. держ. упр., доцент.

Перспективи розвитку управлінських систем у соціальній та економічній сферах України: теорія і практика : зб. матеріалів V Всеукр. наук.-практ. інт.-конф., 2 грудня 2021 р. – К.: КУБГ, 2021. – 509 с.

Матеріали Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції, проведеної кафедрою управління факультету інформаційних технологій та управління Київського університету імені Бориса Грінченка, розкривають сутність управління діяльністю підприємств і організацій в умовах сталого розвитку України; описують механізми державного управління в умовах трансформації українського суспільства; пропонують заходи з удосконалення управління якістю підготовки та перепідготовки фахівців в умовах цифрової економіки; відображають розвиток інноваційних інформаційно-комунікаційних технологій в управлінському процесі; окреслюють проблеми та перспективи розвитку цифрового підприємництва.

Висловлені авторами думки та пропозиції можуть не збігатися із точкою зору редакційної колегії. Відповідальність за добір і викладення матеріалів, достовірність інформації, точність назв, статистичних даних, прізвищ та цитат несуть автори. Матеріали опубліковані в авторській редакції.

© КУБГ, 2021

можливості росту в майбутньому, правильно оцінить свій потенціал та ресурси. Здійснивши проникнення на іноземні ринки, врахувавши економічний та політичний стан країни, фінансові та економічні показники підприємницької діяльності, підприємство має можливість збільшити товарорух і, як наслідок, підвищити обсяги свого прибутку в декілька разів.

Список літературних джерел

1. Котлер Ф. Маркетинг менеджмент. СПб. : Питер, 2001. – 496 с.
2. Дідківський М.У. Зовнішньоекономічна діяльність підприємства : навч. посібник / М. У. Дідківський. – К. : Знання, 2006. – 463 с.
3. International Business. v. 1.0. International-Expansion Entry Modes. Publisher: Saylor Academy. 2012.URL: https://saylordotorg.github.io/text_international-business/s12-03-international-expansion-entry-.html (the date of application: 08.03.2021)
4. Семенець В.В., Шинкаренко Р.В. Сутність та особливості форм виходу підприємств на зовнішні ринки. СХІДНА ЄВРОПА: ЕКОНОМІКА, БІЗНЕС ТА УПРАВЛІННЯ. Випуск 1 (12). 2018. URL: <https://chmnu.edu.ua/wp-content/uploads/2019/07/SHinkarenko-R.V.-Semenets-V.V.pdf> (дата звернення 28.03.2021).
5. Grozdanovska V., Jankulovski N., Bojkovska K. International Business and Trade. International Journal of Sciences: Basic and Applied Research (IJSBAR). 2017. 31(3):105-114. URL: https://www.researchgate.net/publication/329487447_International_Business_and_Trade (the date of application: 08.03 2021).
6. Хрупович С.Є. Зовнішньоекономічна діяльність підприємства: навчальний посібник для студентів усіх форм навчання напряму підготовки 6.030504 «Економіка підприємства», спеціальності: 076 «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність» Тернопіль, 2017.137 с.
7. Гринчуцький В.І. Економіка підприємства. К.: Центр учбової літератури, 2010. 304 с.

Лопушинська Олена В'ячеславівна,

доктор філософії з менеджменту

Смірнова Катерина Олександрівна,

Микитенко Антон Олександрович,

здобувачі освіти

Полтавський державний аграрний університет

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ РЕСУРСОЗБЕРЕЖЕННЯ В КОНТЕКСТІ ЕКОЛОГІЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ПІДПРИЄМСТВА НА ЗАСАДАХ СТІЙКОГО РОЗВИТКУ

Питання підвищення ефективності використання природних ресурсів привертають останнім часом все більше уваги. В сучасних умовах господарювання спостерігається криза в області енергетики, використання водних та інших видів природних ресурсів. Через високий ріст населення відбуваються зміни в кліматі та зростає

навантаження на і без того обмежені природні ресурси. З кожним роком в світі спостерігається зростання попиту на воду для промислових та сільськогосподарських потреб, виникають проблеми з якістю та функціонуванням водозбірних басейнів та зрошуваних земель [1].

В країнах, які розвиваються, збільшується засолення та ерозія ґрунту. В результаті цього родючий ґрунт та прісноводні водотоки швидко виснажуються і, як наслідок, можемо спостерігати руйнівний вплив на людей, які покладаються на ці ресурси [1].

Ефективне управління природними ресурсами є важливим, але складним процесом, через значні зміни клімату, засобів існування та конкуренцією на ринку [1].

Навантаження на природні ресурси посилюється з розвитком інфраструктури, технологій видобутку та розширенням товарних ринків, які збільшують можливості видобутку для власників концесій та місцевого населення. У таких умовах якість землі, води та лісу під загрозою, а їх здатність до відновлення навряд чи гарантована. Це є реальною проблемою і для розвитку сільських територій [1].

Керівники сучасних підприємств повинні не тільки дбати про збільшення економічної ефективності діяльності своїх компаній, але і управляти розробкою та впровадженням системи екологічного менеджменту шляхом виявлення, вирішення та пом'якшення екологічних проблем, таких як забруднення та обробка відходів, відповідно до екологічного законодавства та для забезпечення стійкого розвитку компанії [2].

Основними завданнями сучасного менеджера в напрямку ресурсозбереження та екологізації менеджменту на засадах концепції стійкого розвитку є:

- розробка та впровадження екологічних стратегій, політики, практики та планів дій для забезпечення стійкого розвитку компанії;

- координація всіх аспектів контролю забруднення, управління відходами, утилізації, гігієни навколишнього середовища, збереження та використання відновлюваних джерел енергії для забезпечення дотримання екологічного законодавства;

- аналіз екологічних та економічних показників використання ресурсів;

- проведення оцінки впливу показників діяльності для виявлення та зниження екологічних ризиків та фінансових витрат організації тощо [2].

Важливим аспектом екологічного менеджменту є розробка прогнозу майбутніх змін використання природних ресурсів, пошук

способів, які допоможуть при максимальній користі для людини мінімізувати погіршення стану навколишнього середовища через діяльність людей [3].

Екологічний менеджмент пов'язаний з прийняттям рішень щодо використання природних ресурсів, зміни екосистем та забруднення довкілля. Проблема ефективного використання природних ресурсів є нагальною і, долучившись до її вирішення, компанія може отримати позитивний імідж серед суспільства [3].

Екологічний менеджмент можна визначити як систему, яка передбачає або вирішує проблеми навколишнього середовища для збереження ресурсів. Також екологічний менеджмент можна визначити як процес, який пов'язаний із взаємодією людини та навколишнього середовища, який, в свою чергу, спрямований на виявлення екологічно бажаних результатів діяльності підприємства [3]. Управління навколишнім середовищем пов'язане із задоволенням та покращенням потреб людини з мінімальною шкодою довкіллю та екосистемі.

Перевагами використання системи екологічного менеджменту на сучасних українських підприємствах є:

- збереження цілісного підходу до впливу на довкілля;
- зосередження уваги тільки на критичних аспектах і процесах;
- використання перевірених підходів, визнаних у всьому світі.

Діловий світ звик ставитись до екологічної практики як до джерела додаткових витрат. Перед менеджерами стоїть завдання визначити, як збереження довкілля та реалізація концепції стійкого розвитку (скорочення відходів та використання відновлюваних джерел енергії), можуть служити інтересам бізнесу [4].

Економічною вигодою від впровадження екологічного менеджменту може бути: корпоративна репутація та імідж; зниження витрат в результаті використання ресурсозберігаючих технологій; доступ до нових клієнтів і ринків збуту; пряма економія за рахунок скорочення викидів у навколишнє середовище [4].

Отже впровадження та підтримка системи екологічного менеджменту має виключно позитивний характер. Це вигідний шлях розвитку, який сьогодні є актуальним та заохочує з кожним роком все більше компаній, які готові інвестувати, змінювати підходи до виробництва, пакування, утилізації відходів тощо.

Список літературних джерел

1. Environment & Natural Resource Management. URL: <https://cutt.ly/vTNF04f>
2. Environmental Managers. URL: <https://cutt.ly/KTNGuBr>
3. The Earth System and its Components. URL: <https://cutt.ly/2TNGkPw>
4. What are environmental management systems (ems). URL: <https://cutt.ly/bTNGbht>